

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/553/2022/14773/RN

Katowice, dnia 18.08.2023r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 775 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania Gminy Ożarówice, zawartego w piśmie z dnia 31 sierpnia 2022r., oraz odwołań 58 następujących osób fizycznych:

1. A	21. U	41. TT
2. B	22. AA	42. UU
3. C	23. BB	43. AAA
4. D	24. CC	44. BBB
5. E	25. DD	45. CCC
6. F	26. EE	46. DDD
7. G	27. FF	47. EEE
8. H	28. GG	48. FFF
9. I	29. HH	49. GGG
10. J	30. II	50. HHH
11. K	31. JJ	51. III
12. L	32. KK	52. JJJ
13. M	33. LL	53. KKK
14. N	34. MM	54. LLL
15. O	35. NN	55. MMM
16. P	36. OO	56. NNN
17. Q	37. PP	57. OOO
18. R	38. QQ	58. PPP reprezentowana przez
19. S	39. RR	pełnomocnika QQQ
20. T	40. SS	

zawartych w pismach z dnia 29 sierpnia 2022r., od decyzji Wójta Gminy Świerklaniec Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 3 sierpnia 2022r., którą tenże organ ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice”, planowanego do realizacji na terenie gmin: Ożarówice i Świerklaniec w powiecie tarnogórskim oraz gminy Bobrowniki w powiecie będzińskim, oraz określił warunki realizacji ww. przedsięwzięcia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)

Członkowie: Kamila Koziera

Anna Kajzerek – Dziwoki

na posiedzeniu w dniu 18 sierpnia 2023r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 3 sierpnia 2022r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 i art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 735 z późn. zm.), art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 82, art. 85 ust. 1 i 2 pkt 2 oraz ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 2081 z późn. zm.), § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2016r. poz. 71 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku pełnomocnika Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Katowicach z dnia 18 lipca 2019r. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice” i po uzgodnieniu warunków realizacji przedsięwzięcia: opinią Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowego Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Nr GL.ZZŚ.435.201.2019.MRW z dnia 11 października 2019r. oraz postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach Nr WOOŚ.4221.12.2020.JB2 z dnia 15 czerwca 2020r., a także po rozpatrzeniu całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożyła Gmina Ożarówice. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 31 sierpnia 2022r.) odwołująca się strona wyraziła niezadowolone z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

- 1) art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska, poprzez błędną wykładnię oraz nieuzasadnione zastosowanie zasady przezorności w sytuacji, gdy brak było ku temu przesłanek;
- 2) art. 5 Konstytucji RP w związku z art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska, poprzez oparcie rozstrzygnięcia wyłącznie o niepełne, niespójne i niepotwierdzone argumenty przyrodnicze bez podjęcia próby ich pogodzenia z wartościami społecznymi, gospodarczymi i politycznymi (zasada zrównoważonego rozwoju);
- 3) art. 6 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez oparcie rozstrzygnięcia wyłącznie na art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska wyrażającym zasadę ogólną (zasadę przezorności) podczas gdy stanowi ona jedynie dyrektywę interpretacyjną i nie powinna stanowić samodzielnej podstawy prawnej rozstrzygnięcia;
- 4) przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, to jest art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 3 pkt 50 i art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska, z uwagi na brak podjęcia wszelkich czynności celem ustalenia stanu faktycznego, brak zebrania całego materiału dowodowego w sprawie (przyjęcie odgórnej tezy, do której dopasowywane były następnie argumenty, zaś kontrargumenty przemilczane), błędnej interpretacji i zastosowania zasady przezorności.

Wskazując na powyższe odwołująca się strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W uzasadnieniu odwołująca się strona przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GK.6220.12.2022 z dnia 16 września 2022r., organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Od powyższej decyzji odwołania w terminie złożyło również 58 wyżej wskazanych osób fizycznych – stron postępowania. W pisemnych odwołaniach (pisma z dnia 29 sierpnia 2022r. o takiej samej treści) odwołujące się strony wyraziły niezadowolone z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zarzuciły zaskarżonej decyzji naruszenie:

- 1) art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego, gdyż w postępowaniu w sprawie wydania zaskarżonej decyzji nie zostały podjęte wszelkie niezbędne działania konieczne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy z uwzględnieniem

interesu społecznego i słusznego interesu obywateli – zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, która nakazuje zebranie i rozpatrzenie całego materiału dowodowego w sposób pozwalający na ustalenie stanu faktycznego sprawy zgodnego z rzeczywistością, w tym nie uwzględniono stanowiska mieszkańców;

- 2) art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, gdyż organ pierwszej instancji nie prowadził postępowania w sposób budzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej;
- 3) art. 37 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, gdyż organ wydający decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych dla przedmiotowej inwestycji, w sposób nieuzasadniony nie odniósł się w pełni do wniosków składanych przez mieszkańców w trakcie konsultacji społecznych.

Wskazując na powyższe odwołująca się strony wniosły o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W uzasadnieniu odwołań odwołujące się strony przedstawiły swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GK.6220.12.1.2022 z dnia 30 września 2022r., organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołania do organu odwoławczego.

Kolegium wskazuje w tym miejscu, że przy piśmie Nr GK.6220.12.1.2022 z dnia 30 września 2022r., organ pierwszej instancji przesłał do organu odwoławczego również odwołania kilkudziesięciu innych podmiotów, które po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego przez organ odwoławczy okazały się być złożonymi przez podmioty niebędące stronami tego postępowania. W związku z powyższym, w odniesieniu do ww. odwołań, złożonych przez podmioty niebędące stronami w postępowaniu, Kolegium odrębnymi orzeczeniami orzekło o umorzeniu postępowań odwoławczych zainicjowanych przez te podmioty w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, a następnie przeszło do rozpatrzenia odwołań złożonych przez strony tego postępowania.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie – reprezentowany przez pełnomocnika Z, pismem z dnia 18 lipca 2019r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpił do organu pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice”, planowanego do realizacji na terenie gmin: Ożarówice i Świerklaniec w powiecie tarnogórskim oraz gminy Bobrowniki w powiecie będzińskim. W treści ww. wniosku inwestor wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody. Dalej wskazał, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia będzie niezbędna do uzyskania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, wydanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Do ww. pisma inwestor dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: kartę informacyjną sporządzoną dla przedmiotowego przedsięwzięcia w dniu 17 lipca 2019r.; poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; wykaz działek znajdujących się na przewidywanym obszarze, na który będzie oddziaływać przedmiotowe przedsięwzięcie; wykaz działek obejmujących przewidywany teren, na którym realizowane będzie przedsięwzięcie oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; pełnomocnictwo udzielone pełnomocnikowi w dniu 14 listopada 2018r. do działania w sprawie w imieniu inwestora.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 18 lipca 2019r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem Nr PP.6220.1.4.2019 z dnia 7 sierpnia 2019r. organ pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – poinformował podmioty uznane za strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice”, planowanego do realizacji na terenie gmin: Ożarówice i Świerklaniec w powiecie tarnogórskim oraz gminy Bobrowniki w powiecie będzińskim.

Pismami Nr PP.6220.1.4.2019 z dnia 7 sierpnia 2019r. organ pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – wystąpił do: Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bytomiu, oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach, o wydanie opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr WOOŚ.4220.434.2019.JB z dnia 29 sierpnia 2019r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wyraził opinię o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W uzasadnieniu przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 18 września 2019r. pełnomocnik inwestora przedstawił dodatkowe wyjaśnienia w sprawie.

Opinią Nr GL.ZZŚ.435.201.2019.MRW z dnia 11 października 2019r. Zastępca Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określił warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Z akt sprawy wynika, że Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bytomiu nie zajął stanowiska w sprawie.

Postanowieniem Nr PP.6220.1.4.2019 z dnia 23 października 2019r. organ pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – orzekł o nałożeniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W uzasadnieniu postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 20 listopada 2019r. pełnomocnik inwestora wystąpił do organu pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – o udzielenie informacji w sprawie.

Pismem z dnia 28 listopada 2019r. pełnomocnik inwestora wystąpił do organu pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – o udzielenie informacji w sprawie oraz przekazał dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 31 stycznia 2020r. pełnomocnik inwestora przekazał do organu pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 31 stycznia 2020r.

W aktach sprawy znajduje się raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, sporządzony w grudniu 2019r.

Pismem Nr PP.6220.1.4.2019 z dnia 24 lutego 2020r. organ pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – podał do publicznej wiadomości, że w dniu 24 lutego 2020r. do publicznego wglądu został wyłożony raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, sporządzony w grudniu 2019r.

Pismem Nr PP.6220.1.4.2019 z dnia 27 lutego 2020r. organ pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 22 kwietnia 2020r. pełnomocnik inwestora przekazał do organu pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – informacje uzupełniające do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Postanowieniem Nr WOOŚ.4221.12.2020.JB.2 z dnia 15 czerwca 2020r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia oraz określił warunki na etapie realizacji i eksploatacji. W uzasadnieniu postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 6 sierpnia 2020r. pełnomocnik inwestora wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach za pośrednictwem organu pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – z ponagleniem na beczynność oraz ponagleniem na przewlekłe prowadzenie sprawy, złożonym na organ – Wójta Gminy Ożarówice – w sprawie prowadzonej w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice”.

Postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/386/2020/10502/RN z dnia 3 września 2020r. Samorządowe Kolegium Odwoławczego w Katowicach orzekło, że Wójt Gminy Ożarówice nie dopuścił się beczynności, w rozumieniu art. 37 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawie prowadzonej w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice”. W uzasadnieniu postanowienia Kolegium przedstawiło swoje stanowisko w sprawie.

Postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/408/2020/10502/RN z dnia 3 września 2020r. Samorządowe Kolegium Odwoławczego w Katowicach orzekło, że Wójt Gminy Ożarówice dopuścił się przewlekłości, w rozumieniu art. 37 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawie prowadzonej w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice” (pkt 1 sentencji postanowienia), wyznaczyło Wójtowi Gminy Ożarówice dodatkowy termin załatwienia przedmiotowej sprawy do dnia 30 września 2020r. (pkt 2 sentencji postanowienia), zarządziło ustalenie przez Wójta Gminy Ożarówice osób winnych przewlekłego prowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie i podjęcia środków zapobiegających naruszaniu terminów załatwiania spraw w przyszłości (pkt 3 sentencji postanowienia), oraz stwierdziło, że przewlekłe prowadzenie przedmiotowego postępowania nie miało miejsca z rażącym naruszeniem prawa (pkt 4 sentencji postanowienia). W uzasadnieniu postanowienia Kolegium przedstawiło swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 9 października 2020r. pełnomocnik inwestora wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach za pośrednictwem organu pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – z ponagleniem na przewlekłe prowadzenie sprawy, złożonym na organ – Wójta Gminy Ożarówice – w sprawie prowadzonej w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice”.

Postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/522/2020/13712/RN z dnia 4 listopada 2020r. Samorządowe Kolegium Odwoławczego w Katowicach orzekło, że Wójt Gminy Ożarówice dopuścił się przewlekłości, w rozumieniu art. 37 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania

administracyjnego, w sprawie prowadzonej w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice” (pkt 1 sentencji postanowienia), nie wyznaczyło Wójtowi Gminy Ożarówice dodatkowego terminu do załatwienia przedmiotowej sprawy (pkt 2 sentencji postanowienia), z urzędu zmieniło postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/408/2020/10502/RN z dnia 3 września 2020r., wyznaczając termin zakończenia postępowania w sprawie, do dnia 27 listopada 2020r. (punkt 2 sentencji postanowienia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/408/2020/10502/RN z dnia 3 września 2020r.). (pkt 3 sentencji postanowienia), zarządziło ustalenie przez Wójta Gminy Ożarówice osób winnych przewlekłego prowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie i podjęcia środków zapobiegających naruszaniu terminów załatwiania spraw w przyszłości (pkt 4 sentencji postanowienia), oraz stwierdziło, że przewlekłe prowadzenie przedmiotowego postępowania nie miało miejsca z rażącym naruszeniem prawa (pkt 5 sentencji postanowienia). W uzasadnieniu postanowienia Kolegium przedstawiło swoje stanowisko w sprawie.

W aktach sprawy znajdują się pisemne protesty oraz sprzeciwy mieszkańców dotyczące przedmiotowej inwestycji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie organ pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – decyzją Nr 4/2020 (Nr sprawy: PP.6220.23.2020) z dnia 27 listopada 2020r. odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice”, planowanego do realizacji na terenie gmin: Ożarówice i Świerklaniec w powiecie tarnogórskim oraz gminy Bobrowniki w powiecie będzińskim. W uzasadnieniu decyzji przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Odwołanie od ww. decyzji organu pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – Nr 4/2020 (Nr sprawy: PP.6220.23.2020) z dnia 27 listopada 2020r. złożył pełnomocnik inwestora (pismo z dnia 16 grudnia 2020r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. odwołania pełnomocnika inwestora od decyzji organu pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – Nr 4/2020 (Nr sprawy: PP.6220.23.2020) z dnia 27 listopada 2020r., decyzją Nr SKO.OŚ/41.9/623/2020/16809/AK z dnia 18 marca 2021r. orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr 4/2020 (Nr sprawy: PP.6220.23.2020) z dnia 27 listopada 2020r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia temu organowi. W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydanego rozstrzygnięcia, w tym wskazało na występujące w postępowaniu uchybienia, które organ pierwszej instancji winien usunąć w toku ponownego rozpatrywania sprawy.

W toku ponownego rozpatrywania sprawy organ pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – pismem Nr PP.6220.1.4.2019 z dnia 26 maja 2021r. wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. wniosku organu pierwszej instancji – wówczas Wójta Gminy Ożarówice – postanowieniem Nr SKO.OSW/41.9/273/2021/7960/KK z dnia 14 czerwca 2021r. wyznaczyło Wójta Gminy Świerklaniec do załatwienia przedmiotowej sprawy. W uzasadnieniu postanowienia Kolegium przedstawiło swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr PP.6220.23.2021 z dnia 12 lipca 2021r. Wójt Gminy Ożarówice przekazał akta sprawy do Wójta Gminy Świerklaniec – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia tej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OSW/41.9/273/2021/7960/KK z dnia 14 czerwca 2021r.

Pismem Nr GK.6220.5.2021 z dnia 24 lipca 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do inwestora o udzielenie informacji w sprawie.

Pismem z dnia 2 września 2021r. pełnomocnik inwestora przedstawił stanowisko w

sprawie oraz nadesłał dodatkowe wyjaśnienia.

Pismem Nr GK.6220.5.2021 z dnia 20 września 2021r. organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o podjęciu postępowania w sprawie w ramach ponownego rozpatrywania sprawy.

Pismem Nr GK.6220.5.2021 z dnia 27 września 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocnika inwestora o uzupełnienie akt sprawy.

Pismem z dnia 9 listopada 2021r. pełnomocnik inwestora przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 17 listopada 2021r. pełnomocnik inwestora przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GK.6220.5.2021 z dnia 26 listopada 2021r. organ pierwszej instancji poinformował o rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu.

W aktach sprawy znajdują się pisemne uwagi i wnioski mieszkańców dotyczące przedmiotowej inwestycji.

Pismem Nr PP.6220.23.2021 z dnia 12 lipca 2021r. Wójt Gminy Ożarówice przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GK.6220.5.2021 z dnia 27 września 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocnika inwestora o zajęcie stanowiska w sprawie.

Pismem z dnia 9 listopada 2021r. pełnomocnik inwestora przedstawił stanowisko w sprawie.

W aktach sprawy znajduje się protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, przeprowadzonej w dniu 30 maja 2022r.

Zawiadomieniem Nr GK.6220.5.2021 z dnia 11 lipca 2022r. organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 3 sierpnia 2022r., orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodziły się podmioty wymienione na wstępie i w terminie złożyły odwołania.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Podstawą materialnoprawną niniejszego rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 2081 z późn. zm.). Przy ustalaniu bowiem obowiązujących w sprawie przepisów na uwadze należy mieć jednocześnie przepisy ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019r. poz. 1712), która weszła w życie w dniu 24 września 2019r. Ustawa ta przewiduje w art. 4 ust. 1, iż do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b – 3h, art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Jest to istotne, gdyż wniosek strony o wydanie decyzji środowiskowej dla planowanego przedsięwzięcia wpłynął do organu pierwszej instancji w dniu 18 lipca 2019r., a zatem postępowanie w sprawie zostało wszczęte przed dniem wejścia w życie ww. ustawy nowelizującej, to jest przed dniem 24 września 2019r.

W zatem myśl art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 27, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonano w oparciu o dotychczasowe przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2016r., Poz.71 z późn. zm.). W dniu 11 października 2019r. bowiem weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839). Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1 – 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe. Zatem przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ pierwszej instancji do kategorii określonej w § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, to jest drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

Stosownie do art. 74 ust. 1 ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 2);
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b (pkt 3);
- 3) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej (pkt 3a);
- 4) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, wydany przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie

oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a – 1c (pkt 6).

W myśl ust. 1a ww. artykułu jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których stwierdzono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, kopię mapy ewidencyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przedkłada się wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Stosownie do ust. 2 ww. artykułu raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

W myśl art. 62a ust. 1 ustawy, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

- 1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
- 2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
- 3) rodzaju technologii,
- 4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- 6) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- 7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- 8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- 9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
- 10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej,
- 11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- 12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,
- 13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,
- 14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

– z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów – kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia (ust. 2).

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady

ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Art. 59 ust. 1 ww. ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Stosownie do art. 61 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
  - a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
  - b) dobra materialne,
  - c) zabytki,
  - ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
  - d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca,
  - e) dostępność do złóż kopalin;
- 1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;
- 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wymagany zakres monitoringu. (art. 62 ust. 1 ww. ustawy).

W myśl art. 63 ust. 1 ustawy, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie kryteria wskazane tym przepisem w pkt 1 – 3. W myśl ust. 4 tego artykułu, w postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (ust. 5). Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługują zażalenie (ust. 6).

Stosownie do art. 64 ust. 1 ustawy, postanowienie, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – 3, 10 – 19 i 21 – 27, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne.

Organ zasięgający opinii przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; (...) (ust. 2)

Organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (ust. 3). Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska lub organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c (ust. 3a). Opinię lub uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 – 1c, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio (ust. 4).

Zgodnie z treścią art. 77 ust. 1 ww. ustawy, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego (pkt 1) oraz zasięga opinii organu, o którymi mowa w art. 78 ustawy (to jest właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej), w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – 3, 10 – 19 i 21 – 27, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (pkt 2), uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (pkt 4).

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z kolei w myśl ust. 2 tego przepisu organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyłączyć stosowanie przepisów działu III i VI w odniesieniu do przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, jeżeli zastosowanie tych przepisów mogłoby mieć niekorzystny wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Zgodnie z treścią art. 80 ust. 1 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 tego artykułu właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub

inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku oraz dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych. W myśl ust. 3 tego artykułu w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

W myśl art. 81 ust. 1 ustawy, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. W świetle ust. 2 ww. artykułu, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody. Z kolei w świetle ust. 3 ww. artykułu jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

Zgodnie z treścią art. 82 ust. 1 ustawy w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

1) określa:

- a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia, w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,
- b) istotne warunki korzystania z terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,
- c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji

- wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27 ustawy,
- d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska,
  - e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,
  - f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;
- 2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:
- a) wykonania kompensacji przyrodniczej – stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,
  - b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek tych działań,
  - c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:
    - wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
    - starosta,
    - marszałek województwa,
    - wojewódzki inspektor ochrony środowiska;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;
- 4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;
- 4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia.
- 6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić

W myśl ust. 2 ww. artykułu w stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 tego przepisu, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w

szczegółności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

Zgodnie z treścią ust. 3 ww. przepisu charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl art. 83 ust. 1 ustawy w analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 5 ustawy, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia. W świetle ust. 2 ww. artykułu jeżeli z analizy porealizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:
  - a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
  - b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
    - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
    - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
    - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
  - c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

W myśl ust. 3 tego przepisu organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy

- 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
- 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;
- 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86a ustawy organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 86b ustawy stanowi, że w przypadku gdy strona złożyła odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a organ, który wydał decyzję, uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, stosuje się przepis art. 132 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zgodę na uchylenie lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania wyraża jedynie podmiot planujący realizację przedsięwzięcia. Natomiast zgodnie z art. 86c tej ustawy wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

W myśl art. 86d ust. 1 ustawy organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia:

- 1) zawiesza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- 2) umarza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - jeżeli nie zagraża to interesowi społecznemu.

W myśl ust. 2 tego przepisu jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia nie zwróci się o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane. W myśl ust. 3 tego przepisu przepisów art. 98 i art. 105 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,

a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badania wstępne wymienionych na wstępie odwołań, od decyzji organu pierwszej instancji Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 3 sierpnia 2022r., i stwierdziło, że odwołania te są dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że ww. odwołania zostały złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres

sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 *in fine*), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia wymienionych na wstępie odwołań, od decyzji organu pierwszej instancji Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 3 sierpnia 2022r., którą tenże organ ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi

krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tąpkowice”, planowanego do realizacji na terenie gmin: Ożarówice i Świerklaniec w powiecie tarnogórskim oraz gminy Bobrowniki w powiecie będzińskim, oraz określił warunki realizacji ww. przedsięwzięcia, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 3 sierpnia 2022r. zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 3 sierpnia 2022r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu

postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stron prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 3 sierpnia 2022r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 i art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1

pkt 4, art. 82, art. 85 ust. 1 i 2 pkt 2 oraz ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, po rozpatrzeniu wniosku pełnomocnika Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Katowicach z dnia 18 lipca 2019r. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej] Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice” i po uzgodnieniu warunków realizacji przedsięwzięcia: opinią Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowego Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Nr GL.ZZŚ.435.201.2019.MRW z dnia 11 października 2019r. oraz postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach Nr WOOŚ.4221.12.2020.JB2 z dnia 15 czerwca 2020r., a także po rozpatrzeniu całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Rozbudowa drogi krajowej Nr 78 odcinek Niezdara – Tapkowice”, planowanego do realizacji na terenie gmin: Ożarówice i Świerklaniec w powiecie tarnogórskim oraz gminy Bobrowniki w powiecie będzińskim, oraz określił warunki realizacji ww. przedsięwzięcia.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia wymienionych na wstępie odwołań, od decyzji organu pierwszej instancji Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 3 sierpnia 2022r., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w pierwszej kolejności wskazuje, że z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że organ pierwszej instancji nie ustalił kręgu stron w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją. Nie wynika to bowiem z akt sprawy jak również z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Nadto, w treści pisma organu pierwszej instancji Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 10 listopada 2022r. do organu odwoławczego tenże organ wskazał, że nie dysponuje wykazem stron ani również dokumentami w oparciu o które taki wykaz może zostać sporządzony. Stosownych dokumentów, w oparciu o które ustala się krąg stron przedmiotowego postępowania, nie było również i nadal nie ma w aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego.

Zatem w tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji jest niekompletne i winno zostać uzupełnione w toku ponownego rozpatrywania sprawy, a powyższa kwestia dotycząca ustalenia stron postępowania, z uwagi na jej wpływ na dalsze postępowanie, wszechstronnie wyjaśniona.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zgodnie z art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Istotą interesu prawnego jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego, to jest taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, a czasami również procesowego, na podstawie którego można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznych z potrzebami danego podmiotu – strony postępowania. Interes prawny powinien być konkretny, indywidualny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, dający się zaspokoić przez wydanie decyzji. W każdym razie chodzi o interes prawny szeroko pojmowany tzn. chroniony prawem przedmiotowym (powszechnie obowiązującym) nie zaś chroniony tylko prawem administracyjnym materialnym lub procesowym. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przynajmniej strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniości wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie jej za stronę (M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, Zakamycze 2000, s. 238). Od

interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, tj. sytuację w której dany podmiot jest wprawdzie zainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającymi stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracyjny (por.: m. in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 1999r., sygn. akt: IV SA 1285/98). W przedmiotowej sprawie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przepisem prawa materialnego, z którego wywodzi się interes prawny jest przepis art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, w brzmieniu mającym zastosowanie w przedmiotowej sprawie na mocy art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw. W myśl art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w brzmieniu mającym zastosowanie w przedmiotowej sprawie na mocy art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska;
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Wskazać należy, że interes prawny w postępowaniach w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach posiadają podmioty będące właścicielami nieruchomości znajdujących się w obszarze (zasięgu) oddziaływania przedsięwzięcia, w rozumieniu ww. przepisu. Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach mają bowiem taki skutek, iż pozwalają na oddziaływanie na nieruchomości stanowiące własność innych podmiotów. Dlatego właściciele takich nieruchomości mają interes prawny w postępowaniach administracyjnych, których przedmiotem jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Nadto Kolegium stwierdza, że nie tylko właściciele, ale i inne podmioty posiadające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w tak ustalonym obszarze oddziaływania przedsięwzięcia mają status stron w postępowaniach w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ponieważ zakres ich uprawnień jest zbliżony do prawa własności. Przymiot strony w przedmiotowym postępowaniu będzie zatem posiadał inwestor oraz podmioty, którym przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, pod pojęciem którego należy rozumieć: działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie; działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska; oraz działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Organ pierwszej instancji będzie zatem zobowiązany jeszcze raz przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w tym zakresie i ustalić prawidłowo krąg stron przedmiotowego postępowania, a następnie zapewnić tak ustalonym stronom czynny udział w postępowaniu.

Nieprawidłowe określenie kręgu stron postępowania stanowi bowiem kwalifikowaną wadę procesową, która stanowi podstawę wszczęcia postępowania w sprawie wznowienia

postępowania na wniosek strony w przypadku określonym w art. 145 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego lub stwierdzenia jej nieważności w sytuacji wskazanej w art. 156 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego, natomiast w postępowaniu odwoławczym uzasadnia uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Prawidłowe określenie strony podmiotowej postępowania wpływa bowiem na prawidłowość przebiegu tego postępowania. Uchybienia w tym zakresie muszą skutkować uchyleniem decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji – ze wskazaniem, iż w tym zakresie postępowanie wyjaśniające należy ponownie przeprowadzić w całości.

W świetle powyższego stwierdzić również należy, że organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w pełnym zakresie i w sposób prawidłowy czym naruszył art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Wskazać także należy, że organ administracji publicznej jest obowiązany do zebrania całego materiału dowodowego. Na organie ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych kroków dla ustalenia tej podstawy w sposób najbardziej zbliżony do jej rzeczywistej wysokości, a zatem nie może on przyjmować za podstawę swoich rozstrzygnięć ustaleń dowolnych lub przypadkowych (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Oznacza to więc, że organ jest obowiązany rozpatrzyć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że powinien rozpatrzyć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu ani też uwzględnić dowodu, którego nie ma w aktach sprawy. Według wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całości materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego).” Kolegium przypomina, że obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą w kodeksie postępowania administracyjnego zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego). By swobodna ocena dowodów nie przerodziła się w samowolę musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, i po pierwsze opierać się na materiale dowodowym zebranym przez organ. Kolegium podnosi również, że organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Oznacza to, że organ ten jest obowiązany rozpatrzyć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że organ powinien rozpatrzyć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu. Dokonując oceny dowodów winien w sposób niebudzący wątpliwości wskazać przesłanki, którymi kierował się podejmując rozstrzygnięcie. Organ powinien dokonać oceny zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

Z uwagi na wyżej opisane uchybienia w zakresie ustalenia strony podmiotowej w postępowaniu oraz na wyżej opisane naruszenie przepisów postępowania organ pierwszej instancji nieprawidłowo zastosował także procedurę określoną w art. 10 kodeksu postępowania

administracyjnego. W świetle art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ ma obowiązek informowania stron postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego i o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem rozstrzygnięcia. W myśl orzecznictwa sądów administracyjnych, organ administracyjny, w momencie gdy zamierza przejść z fazy wyjaśniającej postępowania do fazy jurysdykcyjnej winien poinformować stronę, zawiadamiając ją o możliwości skorzystania z uprawnień określonych w przepisie art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji dokonał stosownego zawiadomienia o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, przy czym nic otrzymały go wszystkie podmioty będące stronami przedmiotowego postępowania, czym zostały naruszone ich uprawnienia procesowe. W wyniku takiego uchybienia strona pozbawiona jest bowiem możliwości ostatecznego wypowiedzenia się w zakresie wszystkich dowodów mających stanowić podstawę faktyczną decyzji lub postanowienia, wskutek czego dochodzi do sytuacji, w której prawa strony do obrony jej interesów w postępowaniu administracyjnym doznają poważnego ograniczenia. Naruszenie ww. przepisu – zdaniem sądów administracyjnych – ma istotny wpływ na wynik sprawy i musi skutkować uchyleniem decyzji (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 lutego 2005r.; sygn. akt: III SA/Wa 1904/04).

Kolegium zwraca również uwagę, że z uwagi na braki w ustaleniu kręgu stron w przedmiotowym postępowaniu organ pierwszej instancji w nieprawidłowy sposób przeprowadził postępowanie w sprawie z udziałem społeczeństwa.

Jak bowiem wynika z akt sprawy, w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie z udziałem społeczeństwa. W toku tego postępowania z udziałem społeczeństwa, jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej decyzji, w wyznaczonym terminie wpłynęło do organu pierwszej instancji 323 pisma tytułowane jako wnioski, uwagi, protesty i sprzeciwy, które złożyły – jak wskazał pośrednio tenże organ: „strony”. Powyższe wskazuje, że organ pierwszej instancji myli udział stron w postępowaniu z udziałem społeczeństwa.

Nadto, z uwagi na brak ustalenia kręgu stron w postępowaniu przez organ pierwszej instancji nie da się ustalić, które z ww. pism pochodziły od stron postępowania, a które zostały złożone w ramach postępowania z udziałem społeczeństwa przez inne podmioty.

Kwestia ta jest niezwykle istotna z uwagi na fakt, że nie można w ramach udziału społeczeństwa rozpatrywać wniosków pochodzących od stron postępowania, których uprawnienia mają szerszy charakter i wynikają z innej podstawy prawnej.

Kolegium zauważa dalej, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji przedstawił informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. Przy czym w głównej mierze stanowią one dosłowne powtórzenie stanowiska pełnomocnika inwestora zawartego w piśmie z dnia 24 marca 2022r. De facto są one przepisanyymi dużymi fragmentami ww. pisma pełnomocnika inwestora, co do których organ pierwszej instancji nie podjął jakichkolwiek czynności wyjaśniających i weryfikacyjnych. De facto tym samym organ pierwszej instancji, bez przeprowadzenia czynności wyjaśniających w sprawie, przyznał rację inwestorowi i jego stanowisku, przy czym nie zbadał prawidłowości twierdzeń przez niego podnoszonych.

Nadto z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania z udziałem społeczeństwa w sposób prawidłowy. Nie przeprowadził również postępowania dowodowego w tym zakresie czym naruszył przywołane powyżej art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji uchybienia te winien usunąć.

Kolegium wskazuje dalej, że w toku ponownego rozpatrywania sprawy w związku z decyzją Kolegium Nr SKO.OŚ/41.9/623/2020/16809/AK z dnia 18 marca 2021r., którą Kolegium orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr 4/2020 (Nr sprawy: PP.6220.23.2020) z dnia 27 listopada 2020r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia temu organowi, organ pierwszej instancji nie wystąpił do organu uzgadniającego o ponowne uzgodnienie realizacji planowanego przedsięwzięcia do czego był zobowiązany z uwagi na uchylenie wydanej przez niego decyzji. Zamiast tego uznał wyjaśnienia inwestora, że planowane przedsięwzięcie nie uległo zmianie w sposób znaczący, a zmiany spowodowane są wyłącznie podziałami i scaleniami działek. Przy czym organ pierwszej instancji nie zwrócił uwagi i nie wyjaśnił żadnych wątpliwości w tym zakresie, w tym kwestii związanych z dodaniem przez inwestora do przewidywanego obszaru, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, pismem z dnia 2 września 2021r., działki Nr 231 obręb Tapkowice, która nie była ujęta w poprzednim zestawieniu.

Kolegium wskazuje dalej, że wydając zaskarżoną decyzję organ pierwszej instancji w nieprawidłowy sposób wziął pod uwagę wyniki wcześniejszego uzgodnienia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy (art. 80 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy).

W ocenie Kolegium organ pierwszej instancji winien raz jeszcze wystąpić do tego organu współdziałającego o uzgodnienie treści decyzji – co wyżej zostało już wskazane.

Niezależnie od powyższego Kolegium podnosi, że organ pierwszej instancji wykorzystując przy wydawaniu zaskarżonej decyzji ww. uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem Nr WOOŚ.4221.12.2020.JB.2 z dnia 15 czerwca 2020r., nie uwzględnił w pełnym zakresie treści tego uzgodnienia, którym organ uzgadniający uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia oraz określił warunki na etapie realizacji i eksploatacji.

Wskazać przyjdzie zatem organowi pierwszej instancji, że organ uzgadniający powyższym postanowieniem Nr WOOŚ.4221.12.2020.JB.2 z dnia 15 czerwca 2020r., dokonując uzgodnienia określił jednocześnie dodatkowe warunki realizacji tego przedsięwzięcia.

Warunki te organ pierwszej instancji winien w całości zamieścić w treści zaskarżonej decyzji, czego jednak nie uczynił. Tym samym pominął wymagania, które należy uwzględnić w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zamieszczone w pkt II ppkt 2 i ppkt 3 sentencji tego postanowienia. Nadto jeden z wniosków zawarty w ww. uzgodnieniu organ pierwszej instancji zmodyfikował poprzez zmianę jego redakcji, a także dokonał pomieszczenia wniosków organu uzgadniającego w ramach etapów działalności inwestycyjnej (realizacja i eksploatacja) oraz w ramach dokumentacji wymaganej do wydania decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 ustawy.

W ocenie Kolegium, w takim przypadku nie można mówić o zamieszczeniu w zaskarżonej decyzji wniosku zawartego w uzgodnieniu organu współdziałającego, lecz ewentualnie o sformułowaniu przez organ pierwszej instancji własnego wniosku, do czego ten organ był w toku ww. postępowania również uprawniony.

Zgodnie bowiem z treścią ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody, właściwy do jej wydania organ uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z innymi organami administracyjnymi – w przedmiotowej sytuacji z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach. Ww. przepis przewiduje współdziałanie dwóch organów przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Organ uzgadniający, na wniosek organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody, dokonuje uzgodnienia postanowieniem – po przeprowadzeniu stosownego postępowania, zgodnie z art. 106 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny prawa oraz orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego, w

sytuacji gdy przepis prawa mówi o uzgodnieniu jako formie współdziałania dwóch organów, to wówczas stanowisko organu uzgadniającego wiąże organ, który wystąpił o jego dokonanie. W wyroku z 26 listopada 1999r., sygn. akt: IV SA 1512/98 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że: „Art. 106 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego podaje, iż współdziałanie organów administracji publicznej w toku załatwiania sprawy, może następować w różnych formach. Najluźniejszą z nich jest opinia – wtedy bowiem, po jej zasięgnięciu, organ prowadzący postępowanie główne nie jest nią związany. W przedmiotowej sprawie chodzi jednak o formę o znaczeniu stanowczym. „Uzgodnienie” wiąże bowiem organ decydujący w postępowaniu głównym. Treść stanowiska zajętego przez organ uzgadniający przesądzić może o treści decyzji, która wydana jest po uzgodnieniu przez organ decydujący. Z powyższego wynika, że uzgodnienie jako stanowcza forma wyrażania stanowiska przez organ współdziałający różni się zasadniczo w zakresie wywoływanych skutków od niewiążącej opinii” (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 lutego 2005r., sygn. akt IV SA/Wa 578/04 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 listopada 1999r., sygn. akt: IV SA 1512/93). Oznacza to, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia jest związany stanowiskiem organu uzgadniającego i nie może samodzielnie – bez współdziałania organu uzgadniającego – modyfikować treści dokonanej decyzji.

Zdaniem Kolegium w przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji nie dość, że w związku z wcześniejszą decyzją Kolegium Nr SKO.OŚ/41.9/623/2020/16809/AK z dnia 18 marca 2021r., którą Kolegium orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr 4/2020 (Nr sprawy: PP.6220.23.2020) z dnia 27 listopada 2020r. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia temu organowi, nie wystąpił do organu uzgadniającego o ponowne uzgodnienie planowanego przedsięwzięcia, do czego był zobowiązany, to jeszcze zastosował i zmodyfikował dokonane wcześniej uzgodnienie w części sformułowanych wniosków, a z akt sprawy nie wynika by w powyższym wziął udział organ uzgadniający.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania w ww. zakresie w sposób prawidłowy.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji uchybienia te winien usunąć.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie uzasadnił czym kierował się formułując warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. O ile uzgodnienie dokonane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach wiąże organ pierwszej instancji o tyle opinia Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach nie jest dla tego organu wiążąca. Zatem określenie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia nie może być dowolne i winno zostać prawidłowo uzasadnione – czego jednak nie spełnia zaskarżona decyzja.

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałby wskazany i oceniony całościowo materiał dowodowy zebrany w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania

administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Kolegium wskazuje również, że w myśl art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać – w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co ma miejsce w przedmiotowej sprawie – informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa oraz informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione m. in. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1.

W ocenie Kolegium w tym zakresie uzasadnienie zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji nie spełnia wymagań określonych w wyżej przywołanym art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien uchybiecie to usunąć.

Kolegium wskazuje również, że do zaskarżonej decyzji nie została dołączona charakterystyka przedsięwzięcia, która jest elementem istotnym i obligatoryjnym decyzji środowiskowej. Zgodnie bowiem z treścią art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Tym samym zaskarżona decyzja nie jest kompletna i winna zostać uzupełniona w toku ponownego rozpatrywania sprawy.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien także uchybiecie to usunąć.

Kolegium zauważa także, że w podstawie prawnej zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał art. 104 i art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego nie precyzując jednak, który z paragrafów ww. przepisów znajdzie zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Nadto przywołał art. 82 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie precyzując jednak, który z ustępów ww. przepisu znajdzie zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Poprzez niepełne wskazanie podstawy prawnej organ pierwszej instancji naruszył zatem art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 kwietnia 1999r., sygn. akt: III SA 8192/98, wskazał, że: „(...) Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów zarówno prawa formalnego, jak i materialnego, wraz z powołaniem źródeł jego publikacji. Decyzja, w której nie podano

podstawy prawnej, jest wadliwa, nawet jeśli taka podstawa prawna w rzeczywistości istnieje.” (Lex Nr 46242). Ten sam Sąd w wyroku z dnia 10 października 2007r., sygn. akt: II GSK 177/07, wskazał, że: „(...) Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów prawa materialnego i formalnego, wraz z podaniem źródeł jego publikacji. W sytuacji gdy dany artykuł dzieli się na kilka ustępów, podzielonych również na litery, brak wskazania który z ustępów tego przepisu znajduje w sprawie zastosowanie, narusza ten wymóg (...)” (Lex Nr 399157).

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien uchylenie to usunąć.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. Przy czym w pierwszej kolejności organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy powinien ustalić krąg stron w postępowaniu. Następnie w trakcie ponownie prowadzonego postępowania organ pierwszej instancji winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. Winien również prawidłowo przeprowadzić postępowanie z udziałem społeczeństwa. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne, a także załącznik. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez strony, w tym odwołujące się strony i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści wymienionych na wstępie odwołań, od decyzji organu pierwszej instancji Nr GK.6220.5.9.2021 z dnia 3 sierpnia 2022r., Kolegium zauważa, że z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Przy czym podniesione w odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w odwołaniu na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania

wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 259 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 259 z późn. zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek – Dziwoki
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1. W – pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Katowicach; ul. Myśliwska 5; 40 – 017 Katowice
2. A
3. B
4. C
5. D
6. E
7. F
8. G
9. H
10. I
11. J
12. K
13. L
14. M
15. N
16. O
17. P
18. Q
19. R
20. S
21. T
22. U
23. AA
24. BB
25. CC
26. DD
27. EE
28. FF
29. GG
30. HH
31. II
32. JJ
33. KK
34. LL
35. MM
36. NN
37. OO
38. PP
39. QQ
40. RR
41. SS
42. TT
43. UU
44. AAA
45. BBB
46. CCC
47. DDD
48. EEE
49. FFF
50. GGG
51. HHH – pełnomocnik III
52. JJJ
53. KKK
54. LLL
55. MMM
56. NNN
57. OOO
58. PPP
59. QQQ
60. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
61. Gmina Ożarówce; ul. Dworcowa 25; 42 – 625 Ożarówce
62. Wójt Gminy Świerklaniec; ul. Młyńska 3; 42 – 622 Świerklaniec z aktami sprawy
63. aa